

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE

w KATOWICACH

40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/809/2023/17592/AK

Katowice, 11 września 2023 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r., Poz. 775 z późn. zm.)

po rozpatrzeniu odwołania z 26.07.2023r. uzupełnionego pismem z 16.08.2023r. P. X.Y., od decyzji Nr 42/Ś/2023 działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Katowice Naczelnika Wydziału Kształtowania Środowiska w Urzędzie Miasta w Katowicach, z 12.07.2023r. nr spr. KŚ-III.6220.14.2023.AO (nr pisma: KŚ-III.KW-01044/23), którą stwierdzono brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na budowie zespołu parkingów naziemnych i podziemnych na cele inwestycji pn. „Budowa budynków mieszkalnych wielorodzinnych z zagospodarowaniem terenu, drogami oraz infrastruktura techniczną” w Katowicach na działkach nr 22/62 i 22/63 przy ul. Szybówcowej, z określeniem warunków realizacji przedsięwzięcia

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek-Dziwoki (sprawozdawca)

Członek składu orzekającego – Katarzyna Stebnicka

Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 września 2023 r.

orzekło

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ I instancji orzekł jak opisano powyżej. W uzasadnieniu przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej odwołanie z 26.07.2023r. uzupełnione pismem z 16.08.2023r. złożył P. X.Y. W odwołaniu tym zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie:

- 1) art. 7, art. 75 § 1, art. 77 § 1 kpa poprzez brak przeprowadzenia postępowania dowodowego (zebrania i rozpatrzenia) dowodów i tym samym brak podjęcia wszystkich czynności niezbędnych do ustalenia i wyjaśnienia stanu faktycznego, w tym szczególnie wpływu inwestycji na środowisko, alternatywnych wariantów prowadzenia inwestycji, braku możliwości wykonania inwestycji ze względu na istniejące szyby kopalniane oraz zwiększenie hałasu na nieruchomości (hałas miał być ograniczony przez pas zieleni, zgodnie z pozwoleniem na budowę uzyskanym dla nieruchomości), brak oceny stanu fauny i flory na terenie inwestycji,
- 2) art. 10 kpa poprzez brak zawiadomienia stron o zakończeniu postępowania oraz możliwości wypowiedzenia się i zajęcia stanowiska;
- 3) art. 80 i nast. ustawy – ooś oraz przepisów szczególnych, poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji środowiskowej bez badania oceny oddziaływania na środowisko, mimo istniejącej wątpliwości

i wniesiono o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i odmówienie wydania decyzji środowiskowej lub uwzględnienie wariantu najmniej ingerującego w środowisko, względnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia. Dodatkowo w odwołaniu tym zawarto wnioski o doręczanie korespondencji na adres wskazany w odwołaniu, o przeprowadzenie oględzin nieruchomości, o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, o przeprowadzenie rozprawy, o przesłanie na adres e-mail pełnej dokumentacji sprawy, o zobowiązanie wnioskodawcy do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w tym przedstawienia kilku wariantów realizacji inwestycji z zachowaniem maksymalnej ochrony środowiska, w tym lokalnej fauny i flory oraz zasobów oraz pisemne informowanie o stanie sprawy.

Organ I instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Odwołanie jest dopuszczalne i zostało wniesione z zachowaniem ustawowego terminu, wobec czego Kolegium przystąpiło do merytorycznego rozpatrzenia sprawy i stwierdziło, co następuje.

Z akt sprawy wynika, że wnioskiem z 9.03.2023r. spółka ATAL S.A. z siedzibą w Cieszynie działająca przez pełnomocnika zwróciła się do organu I instancji z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na budowie zespołu parkingów naziemnych i podziemnych na cele inwestycji pn. „Budowa budynków mieszkalnych wielorodzinnych z zagospodarowaniem terenu, drogami oraz infrastruktura techniczną” w Katowicach na działkach nr 22/62 i 22/63 przy ul. Szybowniczej, z określeniem warunków realizacji przedsięwzięcia. Do wniosku dołączyła kartę informacyjną przedsięwzięcia.

Po uzupełnieniu wniosku na wezwanie organu I instancji, pismem z dnia 28.03.2023r. organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie.

Następnie po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i uzyskaniu stanowisk organów współdziałających w sprawie: tj. opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 7.04.2023r. nr WOOS.4220.181.2023.KC, opinii Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Katowicach z 24.04.2023r. nr GL.ZZŚ.2.4901.73.2023.NN oraz opinii sanitarnej Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Katowicach z 9.05.2023r. nr NS/NZ.9027.4.3.9.2023, wyjaśnień wnioskodawcy, organ I instancji decyzją nr 42/Ś/23 z 12.07.2023r. stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i wskazał na konieczność określenia w decyzji środowiskowych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, z uwzględnieniem ochrony drzew i krzewów występujących w obrębie inwestycji, które nie będą przeznaczone do wycinki przed uszkodzeniami mechanicznymi i chemicznymi oraz ochrony gleby, wód powierzchniowych i podziemnych przed substancjami mogącymi powodować ich zanieczyszczenie, a także w zakresie gospodarowania odpadami. W toku całego postępowania organ ten uzyskiwał w sprawie dodatkowe informacje i wyjaśnienia wnioskodawcy - Inwestora w zakresie oddziaływania akustycznego inwestycji, emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz wód, a po uzyskaniu całości materiału dowodowego w sprawie i jej wyjaśnieniu, wydał powyższą decyzję.

Z kolei podstawę materialnoprawną niniejszego rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r., Poz. 1094 z późn. zm., dalej jako: „ustawa” lub „ustawa – oos”).

W myśl zatem art. 71 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Art. 72 ust. 1 pkt. 1 ustawy stanowi, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682 i 553). Pozostałe rodzaje decyzji, które wymagają uprzedniego przedłożenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymienia art. 72 ust. 1 pkt. 2 – 29 ustawy. Natomiast ust. 1a powołanego przepisu wymaga uzyskania decyzji środowiskowej także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

W przedmiotowej sprawie kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonano w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 2019, poz. 1839 z późn. zm.). Przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez organ I instancji jako przedsięwzięcie określone w § 3 ust. 1 pkt 58 lit. b tego rozporządzenia. Przepisy te stanowią, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż:

- a) 0,2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,
- b) 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

Na mocy art. 73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczynają się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 2);
- 2) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; (pkt 3);
- 3) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3; (pkt 3a);
- 4) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a. (pkt 6);

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego. (art. 74 ust. 2 ustawy).

W myśl art. 62a ust. 1 ustawy, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

- 1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
 - 2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,
 - 3) rodzaju technologii,
 - 4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,,
 - 5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
 - 6) rozwiązaniach chroniących środowisko,
 - 7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
 - 8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - 9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych, znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,
 - 10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
 - 11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
 - 12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,
 - 13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,
 - 14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko
- z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie odrębnych przepisów.

Kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów - kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia (ust. 2).

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż

wymienione w punktach 1-3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

Stosownie do art. 64 ust. 1 ustawy, postanowienie, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Organ zasięgający opinii przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; (...) (ust. 2)

Organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (ust. 3). Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska lub organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c (ust. 3a). Opinię lub uzgodnienia, o których mowa w ust. 1-1c, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio (ust. 4).

Zgodnie z brzmieniem art. 84 ust. 1 ww. ustawy, w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c. (ust. 1a). Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (ust. 2).

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 85 ust. 3 ustawy).

Przepis art. 63 ust. 1 oos natomiast stanowi, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:

- 1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:
 - a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,
 - b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze

- oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
 - d) emisji i występowania innych uciążliwości,
 - e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,
 - f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
 - g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;
- 2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:
- a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,
 - b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,
 - c) obszary górskie lub leśne,
 - d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych,
 - e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
 - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,
 - g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne,
 - h) gęstość zaludnienia,
 - i) obszary przylegające do jezior,
 - j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,
 - k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;
- 3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:
- a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać,
 - b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze,
 - c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,
 - d) prawdopodobieństwa oddziaływania,
 - e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,
 - f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
 - g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Z kolei podstawę procesową wydania decyzji przez Kolegium jako organu odwoławczego stanowią normy zawarte w art. 138 kpa. Zgodnie zatem z art. 138 § 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze.

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kpa wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Po analizie zatem stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji organu I instancji na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa, ponieważ stwierdziło, że decyzja ta jest prawidłowa. Zważyć należy, że decyzja o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji nie jest decyzją o zatwierdzeniu decyzji organu I instancji. Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji to utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia (osnowy) zawartego w tej decyzji i oznacza, że rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest identyczne (pokrywa się) z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji organu I instancji, ponieważ organ II instancji doszedł - w wyniku swojego postępowania w sprawie - do takiej samej konkluzji, jak organ I instancji.

Kolegium podzieliło zatem stanowisko organu I instancji zajęte w wydanej decyzji. Jednocześnie stwierdziło, iż organ I instancji przeprowadził postępowanie w sprawie w sposób prawidłowy i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Organ I instancji, w ocenie Kolegium, przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami kpa, wypełniając obowiązki płynące z art. 10 § 1 kpa i art. 9 kpa oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w całej rozciągłości podzieliło stanowisko organu I instancji, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, w tym nie dopatrzyło się naruszeń wskazanych przez odwołującą się stronę. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzje organu I instancji.

Jak wynika z akt sprawy planowane do realizacji przedsięwzięcie polegać ma na budowie zespołu parkingów naziemnych i podziemnych w ramach budowy budynków mieszkalnych wielorodzinnych z zagospodarowaniem terenu, drogami oraz infrastruktura techniczną w Katowicach na działkach nr 22/62 i 22/63 przy ul. Szybowcowej. W ramach realizacji planowanej inwestycji mieszkaniowej wnioskodawca zaplanował posadowienie dwóch budynków mieszkalnych wielorodzinnych B1 i B2 o wysokości kondygnacji od 7 do 8 z lokalami usługowymi na parterze wraz z garażami podziemnymi, z czego w budynku B1 powierzchnia garaży wyniesie 2250 m², a w budynku B2 – 3190 m². W ramach realizacji inwestycji zaplanowano wybudowanie 173 miejsc parkingowych. Projektowana powierzchnia użytkowa przedsięwzięcia (parkingów naziemnych i podziemnych oraz ciągów drogowych, chodników, ramp na potrzeby skomunikowania parkingów) wynosić będzie 0,7 ha. Obecnie na terenie, na którym planowana jest inwestycja nie znajduje się żadna zabudowa. Jest to teren porośnięty drzewami i zielenią niską. W otoczeniu działek nr 22/62 i 22/63 znajdują się tereny zielone oraz tereny z istniejącą zabudową mieszkaniową. W kierunku południowym i zachodnim znajdują się obszary zabudowy mieszkaniowej, natomiast od północy i wschodu tereny zielone. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa (wielorodzinna) zlokalizowana jest w promieniu ok. 10 m na zachód. Wzdłuż północnej granicy działki nr 22/62 projektuje się drogę dojazdową, która będzie główną komunikacją dla założenia mieszkaniowego. Pomiędzy budynkiem B1 i budynkiem B2 będzie znajdować się 11 miejsc parkingowych naziemnych. Wjazd na teren z ulicy Szybowcowej zlokalizowany będzie od północno - wschodniej strony działki nr 22/62 (obręb Dzielnica Bogucice-Zawodzie). Droga zlokalizowana pomiędzy budynkami B1 i B2 będzie drogą wykonaną z geokraty na podbudowie odpowiedniej do przemieszczania się samochodów osobowych i ciężkich, takich jak straż pożarna. Miejsca postojowe dostępne z tej drogi zostaną wykonane również z geokraty. Parking podziemny zostanie zrealizowany w konstrukcji żelbetowej. Na etapie realizacji, będą to głównie materiały budowlane typowe dla budownictwa drogowego, ale i parkingów realizowanych w ramach zabudowy mieszkaniowej. Parkingi naziemne odwadniane będą za pomocą

wpustów ulicznych, którymi nadmiar wody opadowej lub roztopowej odprowadzany będzie do zbiornika (podziemnego) retencyjnego, a stamtąd wody te będą kierowane (po uprzednim podczyszczeniu w separatorze oraz osadniku zawiesiny mineralnej) poprzez regulator przepływu do miejskiej sieci kanalizacji deszczowej – kolektor znajduje się w ulicy Szybowcowej. Wysokość garażu będzie wynosiła do 4 m. Betonowa posadzka parkingu będzie posiadała normatywny spadek, umożliwiając jej odwodnienie. Ścieki z mycia posadzek parkingów podziemnych (składem zbliżone do ścieków socjalno-bytowych z mieszkań) poprzez odwodnienie kopertowe będą odprowadzane do separatora substancji ropopochodnych, a po podczyszczeniu, do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej, na warunkach gestora sieci. Na wszystkich układach kanalizacji przewidziano zabezpieczenia przeciwcofkowe. W garażach podziemnych projektuje się izolację z wełny mineralnej o funkcji termicznej i akustycznej, która znajdować się będzie pomiędzy pomieszczeniami mieszkalnymi i lokalami usługowymi, a garażem. Garaże wyposażone będą w wentylację mechaniczną nawiewno – wywiewną, grawitacyjną oraz przeciwpożarową. Naniesione przez pojazdy zanieczyszczenia wraz z wodą, zbierane będą w garażach za pomocą wpustów i kierowane do projektowanego separatora substancji ropopochodnych zintegrowanego z osadnikiem, skąd po podczyszczeniu skierowane będą do kanalizacji sanitarnej. W związku z powyższym budynki nie będą generować ścieków przemysłowych. Zanieczyszczenia stałe gromadzące się w separatorze, osadniku i zbiorniku retencyjnym usuwane będą przez firmę posiadającą wszystkie wymagane prawem pozwolenia. Woda na potrzeby realizacji i eksploatacji planowanego przedsięwzięcia dostarczana będzie z miejskiej sieci wodociągowej. Woda pobierana będzie z lokalnej sieci wodociągowej po wykonaniu instalacji przyłączeniowej i będzie służyła także w czasie eksploatacji przedsięwzięcia okresowemu czyszczeniu powierzchni parkingów podziemnych. Energia elektryczna pobierana będzie na cele oświetleniowe parkingów obu typów (podziemnych i naziemnych). W ramach eksploatacji przedmiotowej inwestycji nie przewiduje się wykorzystywania surowców. W krajobrazie otoczenia planowanej inwestycji nie są położone obszary NATURA 2000, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, czy rezerваты przyrody, a także pomniki przyrody. Miejsce inwestycji nie znajduje się na obszarze występowania żadnego głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP), na terenie oraz w sąsiedztwie działek inwestycyjnych nie występują strefy ochronne ujęć wody. Przedmiotowe działki znajdują się poza obszarem zagrożenia powodziowego i zarządzania ryzykiem powodziowym. Obszar planowanego przedsięwzięcia nie znajduje się na terenach wodno-błotnych (w tym ujętych w ramach tzw. Konwencji Ramsar), leśnych, obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych, obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, obszarach wybrzeży, obszarach przylegających do jezior, obszarach górskich czy też obszarach uzdrowiskowych. Podczas realizacji przedsięwzięcia może się pojawić skumulowane oddziaływanie z innymi realizowanymi przedsięwzięciami (przedsięwzięcia, w trakcie których realizowane mogą być również prace ziemno-budowlane) w sąsiedztwie działek inwestycyjnych w zakresie emisji do powietrza (pochodzącej głównie z transportu oraz użytkowania maszyn i urządzeń budowlanych) oraz emisji hałasu (środku transportu poruszające się po terenie inwestycji, maszyny, urządzenia). Będzie ono miało na każdym etapie realizacji przedsięwzięcia charakter lokalny, krótkotrwały i przemijający. Planowana inwestycja będzie źródłem emisji do powietrza (głównie zapylenia), emisji hałasu do środowiska. W celu minimalizacji zarówno oddziaływania w zakresie emisji do powietrza, jak i emisji hałasu do środowiska wykonawca robót będzie unikał rozsypywania się materiałów pylistych na terenie budowy i drogach dojazdowych, przy prowadzeniu prac po dłuższych okresach bez deszczu będzie zraszał potencjalne miejsca pylenia za pomocą odpowiednich spryskiwaczy, będzie porządkował plac budowy z wykorzystaniem sprzętu ograniczającego pylenie, dbał o czystość nawierzchni dróg przy wyjazdach z budowy, będzie ograniczał prędkości pojazdów na terenie budowy. W zakresie gospodarki wodno-ściekowej inwestor wskazuje, że ścieki komunalne pracowników będą zbierane w urządzeniach mobilnych (węzły sanitarne mobilne), za których dalsze zagospodarowanie będzie odpowiedzialna firma wynajmująca te obiekty. Nie przewiduje się ani zanieczyszczenia wód gruntowych, ani środowiska gruntowego w wyniku zbierania ścieków komunalnych pracowników budowlanych w węzłach sanitarnych, zaś w zakresie gospodarki odpadami inwestor będzie kierować lub przekazywać wysegregowane odpady odbierającym odpady, którzy będą mieli odpowiednie pozwolenia/zezwozenia w zakresie gospodarki odpadami i będą posiadali wpis do bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO). W zakresie powstawania odpadów nie przewiduje się uciążliwości dla mieszkańców istniejących obiektów w sąsiedztwie inwestycji. Z kolei eksploatacja planowanego przedsięwzięcia będzie wiązać się z niewielką emisją do powietrza i emisją hałasu wynikającego przede wszystkim z ruchu pojazdów po terenie inwestycji i nie spowodują one przekroczenia dopuszczalnych norm jakości powietrza i hałasu. Realizacja inwestycji będzie wiązała się z koniecznością wycinki drzew. Inwestor planuje nowe nasadzenia na terenie działki inwestycyjnej. Planowane zamierzenie w żaden sposób nie przyczyni się do zniszczenia bądź dewastacji siedlisk przyrodniczych, czy też stworzenia zagrożeń dla gatunków chronionych. Tak zdefiniowane przedsięwzięcie szczegółowo opisane w karcie informacyjnej oraz doprecyzowane w wyjaśnieniach składanych na piśmie przez wnioskodawcę, w tym w zakresie zabezpieczeń mających na celu ochronę zdrowia i życia ludzi oraz środowiska, stało się przedmiotem badania w postępowaniu przed organem I instancji, w tym zostało poddane analizie także przez organy

współdziałające w sprawie, a wydające opinie w oparciu o cyt. art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy – ooś. Następnie w przedmiotowej sprawie na podstawie art. 84 ustawy - ooś wydana została decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, którą organ I instancji stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określając jednak warunki środowiskowe realizacji tego przedsięwzięcia w myśl art. 84 ust. 1a ustawy - ooś.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wyjaśnia wobec powyższego, że [cyt.:] „w obecnym systemie ochrony środowiska występują dwa rodzaje decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach: takie, których wydanie było poprzedzone przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko, oraz takie, które mogą być wydane bez tego etapu postępowania. To rozróżnienie musiało znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Dlatego też w art. 84 ustawy określono, co powinno składać się na taką decyzję, w sytuacji gdy postępowanie w przedmiocie oceny oddziaływania na środowisko nie zostało przeprowadzone.” (tak: Komentarz do art. 84 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. *Krzysztof Gruszecki*. Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, publ. LEX/el., 2013). Jednocześnie Kolegium zauważa, że w art. 84 ust. 1a ustawy wskazano, że w ww. decyzji, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c, natomiast w art. 85 ust. 2 pkt 2 tej ustawy wskazano, co winno zawierać uzasadnienie takiej decyzji. Zgodnie z tym przepisem uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać - w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jednocześnie za wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 13.12.2012r., sygn. akt IV SA/Po 1065/12 (LEX nr 1235417) wskazać przyjdzie, że [cyt.:] „Uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko mają charakter ogólny i choć organ musi je wszystkie przeanalizować to nie oznacza, że przy każdej planowanej inwestycji one zaistnieją. Nie każde bowiem przedsięwzięcie będzie związane z wykorzystaniem zasobów naturalnych, czy też będzie występowało ryzyko jego awarii. Dlatego oczywistym jest, że pomimo sformułowania, że należy "uwzględnić łącznie" wskazane uwarunkowania, ich ocena ograniczy się tylko do tych, które realnie występują w danej sprawie.”

W związku z powyższym, w oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja organu I instancji zawiera informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnione przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w tej konkretnej sprawie. Nadto organ I instancji wskazał przyczyny, dla których nałożył na wnioskodawcę dodatkowe warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony drzew i krzewów nie objętych planem wycinki oraz potrzebą ochrony przed zanieczyszczeniem gleby i wód. Organ I instancji dopatrzył się takiej konieczności po wnikliwej analizie karty informacyjnej przedsięwzięcia, wyjaśnień udzielonych przez wnioskodawcę, opinii organów współdziałających, pism działających w strukturach organu I instancji Wydziałów. W tym zakresie Kolegium podzieliło ustalenia tegoż organu. Decyzja organu I instancji zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, w tym uzasadnienie faktyczne i prawne. Organ ten opisał w nim przebieg postępowania, zacytował i dokonał wykładni zastosowanych przepisów prawa. Zdaniem Kolegium sporządzone uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest prawidłowe i Kolegium podziela poglądy organu I instancji w nim wyrażone. W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja zawiera wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kpa. Zawiera ona uzasadnienie faktyczne ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne. Zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o przeprowadzone postępowanie i Kolegium w całości podziela ustalenia poczynione w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Także karta informacyjna dołączona do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, odpowiada wymogom ustawy.

Analizując przedmiotową sprawę, w tym zapadłe rozstrzygnięcie organu I instancji, Kolegium wzięło również pod uwagę, że w przedmiotowej sprawie działały organy współdziałające, które wydały opinie o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Za postanowieniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 11.05.2011r., sygn. akt II SA/Lu 866/10 (LEX nr 1504696) wskazać przyjdzie, że [cyt.:] „1. Obowiązkiem organu rozpoznającego wniosek o wydanie decyzji środowiskowej jest zasięgnięcie opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej co do zasadności stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie

znacząco oddziaływać na środowisko. Organ ten nie jest jednak związany stanowiskiem organów współdziałających w tej sprawie, lecz do niego należy ostateczna ocena, w oparciu o zasięgnięte opinie oraz o wskazane w art. 63 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko kryteria selekcji, czy należy dla danego przedsięwzięcia przeprowadzić ocenę jego oddziaływania na środowisko, czy też brak jest podstaw do przeprowadzenia takiej oceny.” W przedmiotowej sprawie w zaskarżonej decyzji stwierdzając brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia, organ I instancji wziął pod uwagę szczegółowe informacje o tym przedsięwzięciu zamieszczone w „Karcie informacyjnej przedsięwzięcia” oraz opinie organów współdziałających, które również analizowały planowane do realizacji przedsięwzięcie w oparciu o przedłożone przez organ I instancji materiały dowodowe, w tym kartę informacyjną przedsięwzięcia. Kolegium wyjaśnia, że opinie takie wyrażone w ramach współdziałania organów administracyjnych są jednym z elementów materiału dowodowego sprawy i podlegają ocenie dowodowej na zasadzie swobodnej oceny dowodów przez organ wydający rozstrzygnięcie w sprawie tak, jak inne dowody zgromadzone w sprawie. Jednocześnie jest to element specyficzny tego materiału albowiem wyraża stanowisko organu współdziałającego i ma charakter pomocniczego stadium postępowania w sprawie załatwianej przez inny organ. Współdziałanie takie wynika bowiem niejednokrotnie z resortowego lub terytorialnego podziału kompetencji organów administracyjnych, którego mankamenty muszą być łagodzone poprzez współpracę niekiedy kilku nawet organów administracyjnych dla kompleksowego załatwienia określonej sprawy, tak jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie. Kolegium nie znalazło zatem podstaw do podważenia dokonanej przez organ I instancji oceny zgromadzonego materiału dowodowego, w tym ww. opinii oraz wyprowadzonych z tej oceny wniosków. Kolegium nie stwierdziło naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów przez organ I instancji, jednocześnie ustalenia poczynione przez ten organ w całej rozciągłości należało podzielić.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach nie znalazło także podstaw do podważenia zakresu podmiotowego sprawy, gdzie organ krąg stron określił posługując się definicją strony zawartą w art. 74 ust. 3a ustawy – ooś. Zgodnie zatem z tym przepisem stroną postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się: 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu; 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem. Z kolei w myśl art. 28 kpa, stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Istotą interesu prawnego jest jego związek z konkretną normą prawa materialnego, tj. taką normą, którą można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymujący się tym interesem może wywodzić swoje racje. Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy więc to samo, co ustalić przepis prawa materialnego, na podstawie którego można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś własnej potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu, sprzecznych z potrzebami danego podmiotu - strony postępowania. Interes prawny powinien być konkretny, indywidualny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, dający się zaspokoić przez wydanie decyzji. W każdym razie chodzi o interes prawny szeroko pojmowany tzn. chroniony prawem przedmiotowym (powszechnie obowiązującym) nie zaś chroniony tylko prawem administracyjnym materialnym lub procesowym. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przymiotu strony w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośredniości wpływu sprawy na sferę prawną osoby nie pozwala na uznanie jej za stroną (M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, Zakamycze 2000, s. 238). Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, tj. sytuację w której dany podmiot jest wprawdzie zainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającymi stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ administracyjny (por. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września 1999 r., sygn. akt IV SA 1285/98, opublikowany w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Interes prawny, o którym mowa w art. 28 kpa, musi zatem wynikać z przepisów prawa materialnego, w niektórych przypadkach także procesowego. Badając istnienie interesu prawnego należy odnieść się do konkretnego przepisu prawa, z którego ten interes prawny można wywodzić. W sprawach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a zatem w przedmiotowej sprawie, przepisami prawa materialnego, z których wywodzi się interes prawny jest cytowany przepis art. 74 ust. 3a ustawy – ooś. Wskazać zatem przyjdzie, iż interes prawny w postępowaniach w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach posiadają, obok wnioskodawcy, podmioty będące właścicielami nieruchomości, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia oraz

nieruchomości położonych w obszarze znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu; właścicielami nieruchomości znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem, a także właścicielami nieruchomości, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska. Jednocześnie Kolegium wskazuje, że nie tylko właściciele, ale i inne podmioty posiadające prawa rzeczowe do wyżej wskazanych nieruchomości mają status stron w postępowaniach w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ponieważ wynika to z wyżej cytowanego przepisu mówiącego o „podmiocie, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę”.

Organ I instancji ustalając strony postępowania wskazał, że zbadał przesłanki z art 74 ust. 3a ustawy – oos i za strony postępowania uznał podmioty, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości położony w obszarze oddziaływania planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Na tej zasadzie odwołującemu się służy status strony w sprawie, gdyż jest współwłaścicielem nieruchomości o nr. działki 22/61 pozostającej w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, a bezpośrednio sąsiadującej z terenem planowanej inwestycji. Kolegium dokonało badania w zakresie ustalenia strony podmiotowej sprawy na podstawie całości zgromadzonego materiału dowodowego w zakresie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Wskazać bowiem należy, że obowiązkiem organu prowadzącego postępowanie jest zbadanie obszaru oddziaływania planowanego do realizacji przedsięwzięcia, a co za tym idzie prawidłowe ustalenie kręgu stron postępowania. Wyjaśnić bowiem należy, że przedstawiany przez wnioskodawcę przewidywany obszar oddziaływania planowanego do realizacji przedsięwzięcia na poświadczonej przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej oraz mapie w skali zapewniającej czytelność danych podlega weryfikacji w toku postępowania administracyjnego oraz ocenie w łączności z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Kolegium stwierdziło zatem, że planowane do realizacji przedsięwzięcie będzie źródłem emisji zanieczyszczeń pyłowych do atmosfery oraz emisji hałasu, tak w trakcie budowy, jak i eksploatacji. Jednakże na etapie budowy emisja zanieczyszczeń i hałasu będzie miała charakter niezorganizowany, okresowy i odwracalny, i związana będzie z ruchem pojazdów na teren budowy oraz pracą ciężkiego sprzętu, natomiast na etapie eksploatacji oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko będzie miało charakter minimalny i będzie się wiązać z emisją spalin podczas ruchu pojazdów. Natomiast emisja hałasu w trakcie prac budowlanych będzie miała charakter niezorganizowany i ustanie po zakończeniu tych prac, zaś w trakcie eksploatacji źródłem hałasu będą poruszające się pojazdy osobowe do budynków mieszkalnych oraz instalacja nawiewno-wywiewna i wentylacji pożarowej parkingów podziemnych, jednakże nie przewiduje się w tym zakresie nadmiernych uciążliwości z uwagi na zastosowane materiały i technologię przy budowie parkingów. Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika bowiem, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie generować silnego negatywnego wpływu na jakość powietrza, ochronę akustyczną oraz wód i gleby, w otoczeniu zostaną zachowane normy w stosunku do ochrony zdrowia i ludzi oraz ochrony roślin. Po analizie powyższego Kolegium doszło do takich samych ustaleń w zakresie strony podmiotowej postępowania, co organ I instancji. Planowane do realizacji przedsięwzięcie oddziaływać będzie wyłącznie na tereny działek bezpośrednio przylegających do terenu, na którym będzie ono realizowane i mieścić się będzie ono w granicach określonych przepisami prawa. Wobec tego ustalenia organu I instancji co do kręgu stron postępowania Kolegium podzieliło. Ponadto w sprawie organ I instancji ustalił, że liczba stron przekracza 10, co uzasadniło zastosowanie w sprawie art. 49 kpa w związku z art 74 ust. 3 ustawy – oos. W ocenie Kolegium zasadnie organ I instancji zastosował w sprawie art. 49 kpa, co wynika wprost z brzmienia art. 74 ust. 3 ustawy – oos i w tym zakresie Kolegium nie dopatrzyło się żadnych uchybień. Za wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 1.02.2023r., sygn. akt III OSK 1825/21 (LEX nr 3508984) wskazać bowiem przyjdzie, że [cyt.:] „Przewidziana w art. 49 k.p.a. forma doręczenia decyzji jest rozwiązaniem ekstraordynaryjnym, służącym zapewnieniu szybkiego skutku doręczenia wobec wszystkich podmiotów, które są adresatami aktu administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne przewidują możliwość posłużenia się taką szczególną formą doręczenia, jaką jest publiczne ogłoszenie.” Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Nadto instytucja doręczenia, o której mowa w art. 49 kpa, nie narusza zasady czynnego udziału stron w postępowaniu, umożliwia bowiem stronie zapoznanie się z czynnościami organu i treścią wydanych przez organ rozstrzygnięć. Ze wskazanym publicznym zawiadomieniem wiąże się skutek prawnoprocesowy doręczenia pisma. Oparty jest on na tzw. fikcji prawnej, że w trakcie biegu terminu czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia strony dowiedziały się o podjętej przez organ czynności i z nią się zapoznały w sposób równoważny doręczeniu pisma w formie doręczenia właściwego lub zastępczego. (tenże Sąd w wyroku z dnia 15.06.2021r., sygn. akt II OSK 22/21, LEX nr 3243561). Zatem z prawidłowego zastosowania w sprawie wskazane instytucji doręczenia nie sposób czynić organowi I instancji jakiegokolwiek zarzutu. Przepisy prawa w tej materii w świetle ustaleń organu I instancji nie zostały naruszone, a strona odwołująca się nie zasadnie czyni zarzut, że jej prawa wynikające z art. 10 § 1 kpa zostały, poprzez zastosowanie tej instytucji naruszone, domagając się doręczenia w trybie art 39 kpa.

Kolegium nie stwierdziło także niezgodności tego przedsięwzięcia z przepisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Organ I instancji dokonał analizy stosownych zapisów planu czemu dał wyraz w sposób wyczerpujący w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Organ odwoławczy nie znalazł podstaw do zanegowania stanowiska organu I instancji w tym zakresie. Zważyć zatem należy, że zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy – o oś. zdanie 1 tego artykułu, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Organ I instancji przeprowadził w tym zakresie prawidłowe badanie czemu dał wyraz w uzasadnieniu wydanej decyzji, a Kolegium w całej rozciągłości te ustalenia podziela.

W toku postępowania pierwszoinstancyjnego organ I instancji dokonał rzetelnej analizy całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a wszelkie wątpliwości wyjaśnił z udziałem wnioskodawcy. W ramach postępowania zapewnił stronom czynny udział w tym postępowaniu, z czego strony skorzystały. Z kolei przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ I instancji, w oparciu o art. 10 § 1 kpa, poinformował strony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań. W związku z tym w wyżej opisanym zakresie Kolegium uznaje postępowanie organu I instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa, co zostało już wskazane. Przechodząc zaś do treści zaskarżonej decyzji Kolegium stwierdza raz jeszcze, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kpa oraz art. 84 ust. 1a w związku z art. 82 ust. 1 pkt. 1 lit b oraz art. 85 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 63 ust. 1 ustawy w zakresie wymaganym do wydania tej decyzji. Uzasadnienie decyzji zawiera bowiem nie tylko wyjaśnienie określonych warunków korzystania ze środowiska na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, ale także informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Nadto organ I instancji uwzględnił w wydanej decyzji treść opinii dokonanych przez organy współdziałające w trybie art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 ustawy – o oś. Decyzja zawiera obszernie uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne. Kolegium analizując zapisy zaskarżonej decyzji nie dopatrzyło się w nich określenia warunków sprzecznych z przepisami prawa. Zatem wydana decyzja jest prawidłowa. Wskazać przy tym przyjdzie, że przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie jest obligatoryjne dla każdej planowanej inwestycji będącej przedmiotem wniosku o pozwolenie na budowę. Nie każde więc zamierzenie inwestycyjne musi zostać podane ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Organ główny prowadzący postępowanie wraz z organami współdziałającymi powinny zweryfikować, na podstawie danych zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia i w oparciu o przepisy ochrony środowiska, czy w sprawie dla danego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Powyższe nie tylko mieści się w granicach kompetencji tych organów, ale również stanowi ich obowiązek. Do podstawowych obowiązków tych organów należy bowiem zbadanie zgodności planowanej inwestycji z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności zaś ustalenie czy ze względu na rodzaj i rozmiar inwestycji zachodzi potrzeba przeprowadzenia postępowania w przedmiocie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko. W przedmiotowej sprawie doszło do takiego badania w sposób wyczerpujący i w ocenie Kolegium nie doszło w tym zakresie do naruszenia prawa. Nadto dodać należy, że uznanie inwestycji jako mogącej potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko nie pociąga za sobą automatycznie obowiązku sporządzenia oceny jej oddziaływania na środowisko. O tym, czy taka potrzeba istnieje decyduje jak wskazano organ administracji na podstawie całokształtu okoliczności konkretnej sprawy, w tym stanowisk organów współdziałających. Przy ocenie oddziaływania zamierzonej inwestycji w ramach postępowania dotyczącego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ opierać powinien się o dane i założenia przyjęte w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Dane te w istocie konkretyzują przedsięwzięcie, którego dotyczy wnioski o wydanie decyzji i wyznaczają przedmiot postępowania zainicjowanego tym wnioskiem (...) (tak wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 24.06.2016r., sygn. akt II SA/Bk 96/16, (publ. LEX nr 2099543), czy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19.12.2017r., sygn. akt II OSK 713/16, (publ. LEX nr 2435556). W tym ostatnim wymienionym wyroku Sąd stwierdził, że [cyt.:] „...zawarte w karcie informacyjnej dane w sposób konieczny konkretyzują planowane przedsięwzięcie, a organy orzekające w sprawie nie mają podstaw do pozbawionego merytorycznego uzasadnienia podważania przyjętych założeń wyjściowych inwestora co do cech lub parametrów planowanego przedsięwzięcia (...) (wyrok WSA w Białymstoku z dnia 24 czerwca 2016 r., II SA/Bk 96/16, LEX nr 2099543). Jakkolwiek przedłożona przez inwestorów i spełniająca wymogi karta informacyjna przedsięwzięcia stanowi podlegający swobodnej ocenie dokument prywatny, to jednak jej szczegółowa i specjalistyczna treść oraz fakt, że stanowi ona punkt wyjścia do ustaleń faktycznych organów w zakresie cech i parametrów planowanego przedsięwzięcia, nadają jej szczególne znaczenie jako źródła ustaleń faktycznych. Dokumentowi temu przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Podważenie jego ustaleń mogłoby nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez

przedstawienie nowej analizy uwarunkowań środowiskowych (sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy karty informacyjnej przedsięwzięcia), z której wynikałyby wnioski pozostające w sprzeczności do tych zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia.” Na podstawie całokształtu materiału dowodowego organu ustalił brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i z tym stanowiskiem należy się zgodzić. Kolegium nie znalazło podstaw do podważenia zgromadzonego materiału dowodowego, w tym karty informacyjnej przedsięwzięcia, a co za tym idzie ustaleń poczynionych przez organ I instancji, a przeprowadzone postępowanie było prawidłowe.

Odnosząc się zaś do treści odwołania wskazać przyjdzie, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest etapem procesu inwestycyjnego, kolejne stadia tego procesu mogą prowadzić do uzyskania rozstrzygnięć, których wykonanie wiąże się z uzyskaniem określonych uprawnień lub nałożeniem obowiązków. Decyzja taka stwierdza warunki i wymogi jakie powinny zostać zachowane przy realizacji inwestycji. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Wydanie decyzji negatywnej następuje w przypadkach, niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony - w przedmiotowej sprawie stwierdzono zgodność planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego; odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający lub gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ wariant dopuszczony do realizacji - w przypadku, gdy jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w przedmiotowej sprawie zaś ocena taka nie została przeprowadzona. W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia. Jednocześnie za wyrokiem Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Lublinie z 6.06.2023r. sygn. akt II SA/Lu 285/23, (LEX nr 3580815) Kolegium dodatkowo wskazuje, że [cyt.:] „Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową, lecz ma charakter związany, co oznacza że odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Przestanki odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia stanowią: - niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 u.i.o.ś.), - brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę jeżeli w stosunku do proponowanego zaistniały przesłanki odmowy uzgodnienia warunków realizacji (art. 81 ust. 1 u.i.o.ś.), - wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 u.i.o.ś.), - wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego (art. 81 ust. 3 u.i.o.ś.). Nadto w orzecznictwie pewne wątpliwości budzi to, czy negatywne stanowisko organu uzgadniającego jest wiążące dla organu prowadzącego postępowanie w sprawie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia i uniemożliwia wydanie pozytywnej decyzji środowiskowej. W tym kontekście podkreślić należy, że zgodność lokalizacji przedsięwzięcia, o której mowa w art. 80 ust. 2 u.i.o.ś. to zgodność z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a nie postanowieniami jakiegokolwiek innego aktu z zakresu kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy. Powyższe oznacza, że sprzeczność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie może stanowić podstawy do odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia. Okoliczność negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, sama w sobie, nie stanowi podstawy do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Co więcej zauważyć należy, że negatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko stanowi typową i nieodłączną cechę przedsięwzięć, co do których wydawana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Także sama nieodwracalność, czy też trwałość negatywnego oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko, nie jest okolicznością, która uzasadnia wydanie decyzji odmownej. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa bowiem wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko. Oczywiście optymalnym byłoby, aby określając warunki realizacji przedsięwzięcia w ogóle wyeliminować negatywny wpływ inwestycji na środowisko. Jest to jednakże postulat trudny, czy wręcz niemożliwy do zrealizowania, w związku z czym typowy cel decyzji środowiskowej polega na takim ukształtowaniu planowanego przedsięwzięcia, aby przedsięwzięcie w możliwie najmniejszym stopniu pogorszyło lub wpłynęło na stan otoczenia.” W przedmiotowej sprawie brak było podstaw do odmowy wydania decyzji środowiskowej, przy czym organ I instancji mając na uwadze potrzebę ochrony środowiska zbadał potrzebę nałożenia dodatkowych warunków realizacji przedsięwzięcia i w tym zakresie dopatrył się takiej konieczności, dlatego też określił w punkcie II warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji

przedsięwzięcia. Nadto organ I instancji przeprowadził postępowanie z poszanowaniem przepisów proceduralnych, w tym zapewnił wszystkim stronom czynny udział od dnia wszczęcia postępowania w sprawie do dnia wydania zaskarżonej obecnie decyzji, tj. zachowując wymogi art. 10 § 1 kpa. Zatem Kolegium nie dopatrzyło się uchybień i nie znalazło podstaw do wyeliminowania decyzji tego organu z obrotu prawnego. Z akt sprawy wynika, że planowane przedsięwzięcie zostało podane analizie przez wyspecjalizowane organy współdziałające, co zostało wyżej już wskazane. Organy te nie dopatrzyły się w tym zakresie zagrożenia. Nadto przedsięwzięcie nie zostało zakwalifikowane do rodzajów zakładów, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016r., Poz. 138). Stwierdzić dalej przyjdzie, iż utrwalone w aktach sprawy okoliczności stanu faktycznego były wystarczające do podjęcia rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Organ I instancji przeprowadził wszystkie dowody niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy, zatem zarzut naruszenia art. 7 i art. 77 § 1 kpa, a także art. 75 kpa nie może zostać podzielony. Jeśli zaś chodzi o tzw. wariantowość przedsięwzięcia to zgodnie z art. 62a ust. 1 pkt 4 ustawy – o oś karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, (...), w szczególności dane o ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, (...). W wyroku z dnia 17.10.2017r., sygn. akt II OSK 249/16 (publ. LEX nr 2401586) Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że [cyt.:] „O przedstawieniu w karcie informacyjnej danych na temat ewentualnych wariantów realizacji przedsięwzięcia decyduje inwestor, a nie organ administracji oceniający treść karty informacyjnej przedsięwzięcia. Jeżeli inwestor przedstawi w karcie informacyjnej dane na temat jednego wariantu przedsięwzięcia, to nie może w dalszym etapie postępowania w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia wprowadzać innych wariantów, które nie zostały opisane w karcie informacyjnej przedsięwzięcia.” Oznacza to, że umieszczenie w karcie informacyjnej danych o ewentualnych wariantach przedsięwzięcia jest prawem, a nie obowiązkiem inwestora i może on w karcie informacyjnej przewidzieć tylko jeden wariant jego realizacji. Stąd też brak jest podstaw do zobowiązania wnioskodawcy do przedstawienia kilku wariantów realizacji inwestycji z zachowaniem maksymalnej ochrony dla środowiska, w tym lokalnej fauny i flory oraz zasobów. Nadto z akt sprawy wynikało, że na terenie planowanej inwestycji nie stwierdzono istnienia szybów kopalnianych, gdy zaś chodzi o roślinność wzdłuż granicy z nieruchomością odwołującego się, to z akt sprawy wynika, że inwestor planuje pozostawienie zadrzewień wzdłuż zachodniej granicy nieruchomości sąsiadującej z nieruchomością o nr. geodez. dz. 22/61.

Mając zatem powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa jak w sentencji, utrzymując w mocy decyzję organu I instancji.

Należy zwrócić uwagę, że przepis art. 138 § 1 pkt. 1 kpa nie określa przesłanek do podjęcia przez organ odwoławczy decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji, niemniej jednak należy zauważyć, że utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie narusza ona przepisów materialnych i procesowych. Przedmiotem postępowania odwoławczego nie jest bowiem jedynie weryfikacja decyzji, a ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczany zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu I instancji, a więc musi zachodzić tożsamość podmiotowa i przedmiotowa sprawy. Organ odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Ocena ta nie powinna być jedynie formalna w znaczeniu przyjętym dla kasacyjnego modelu orzekania, lecz powinna być poprzedzona, o ile jest to konieczne dla sprawdzenia zasadności i poprawności decyzji, przeprowadzeniem stosownego postępowania wyjaśniającego. Ponadto należy zauważyć, że - jak stwierdza np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 9 grudnia 2015r., sygn. akt II SA/Rz 1074/15, LEX nr 1949073 [cyt.:] „W orzecznictwie, zachowującym aktualność także po nowelizacji art. 138 § 2 k.p.a. (dokonanej ustawą z dnia 3 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 18 z późn. zm.), podkreśla się, że decyzja kasacyjna powodująca przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji nie może być podjęta w sytuacjach innych niż te, które zostały określone w art. 138 § 2 k.p.a. Żadne inne wady postępowania, ani wady decyzji podjętej w I instancji nie dają organowi odwoławczemu podstaw do wydania decyzji kasacyjnej, bowiem niedopuszczalna jest wykładnia rozszerzająca art. 138 § 2 k.p.a. (wyrok NSA z 25 maja 1983 r. II SA 403/83 - ONSA 1983/1/38, wyrok NSA z 29 kwietnia 1998 r. I SA/Łd 166/97 – niepubl.)”. Decyzję kasacyjną organ odwoławczy może zatem podjąć w sytuacji, gdy organ I instancji w ogóle nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego albo przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie jest wystarczające do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy i jednocześnie brak jest podstaw do zastosowania przez organ odwoławczy przepisu art. 136 kpa. tj. przeprowadzenia przez ten organ uzupełniającego postępowania dowodowego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach z powyższych względów nie znalazło również podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i w tym zakresie orzeczenia co do istoty sprawy albo do uchylenia tej decyzji w całości albo w części i umorzenia postępowania I instancji w całości albo w części (art. 138 § 1 pkt. 2 kpa). Nie ma także podstaw prawnych do umorzenia postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt. 3 kpa).

Utrzymanie zatem w mocy decyzji organu I instancji ma miejsce wówczas, gdy dokonana przez organ odwoławczy ocena sprawy jest zbieżna ze stanowiskiem organu działającego w I instancji. Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego odwoławczego z uwzględnieniem powyższych zasad stwierdza, że zaskarżoną decyzję należy pozostawić w obrocie prawnym.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2023r., Poz. 259 z późn. zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości: 200zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt. 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt. 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 ustawy, o decyzji niniejszej obwieszono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu I instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

C Z Ł O N E K

Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Anna Kajzerek-Dziwoki
(na oryginalnie właściwy podpis)

C Z Ł O N E K

Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
(na oryginalnie właściwy podpis)

C Z Ł O N E K

Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki
(na oryginalnie właściwy podpis)

Otrzymują:

- 1/. P. X.Y. – dane adresowe w aktach sprawy
- 2/. P. Iwona Szczepanik-Retka – pełnomocnik Inwestora
EKO SFERA OCHRONA ŚRODOWISKA SP. Z O.O.
44-240 Żory, Al. Wojska Polskiego 1c/2
- 3/. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko x 2
- 4/. Prezydent Miasta Katowice, 40-098 Katowice, ul. Młyńska 4 wraz z aktami
- 5/. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
40-127 Katowice, Pl. Grunwaldzki 8-10 – do wiadomości
- 6/. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Katowicach
40-127 Katowice, Pl. Grunwaldzki 8-10 – do wiadomości
- 7/. Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
40-127 Katowice, Pl. Grunwaldzki 8-10 – do wiadomości
- 8/ aa – BE 10